

hakkas perremees üles raskima, kuidas hoosta ja ka jallawäggi olli tulnud, temma rahha ärrawotnud ning piddand temma perrenaest ülesotsima. Algga jummal olgotannatud! et ma ollen sind mo hellake hoidnud. Naene hakkas ta kaela ümber kinni ja nuttis rõmopärrast oige ärdaste. Ta teist korda käisid nemmad kahhekeste wana kriga ommad suggulassed kuulma. Said nemmad tee peäl saanud, siis mees wiskas taggant saidad ülespidi, nenda et nemmad temma naese süllese langsid. Naene immetles sedda, ja küsis: mis se piddi tähhen dama? Mees ütles: Ennä! nüüd on jummalas õnnistus nähha, mis södda pärrast tulles, sest jummal lassib leiba taewast mahha langeda. Kui nemmad nüüd olli ommade suggulaste jure saanud, siis naene rägib warsti üles, et temma mees olli rahhapot leidnud. Need sannumed sai nende saks warsti kuulda. Temma lakkitas siis perremehhe järrele, et ta piddi omma naese:

ga moisas tulles. Kui perremees olli terretand, siis saks söimas ta heästi wäija, mis ta olli sedda rahhapot ärrasalgand, ja mitte moisas toonud? Perremees keelis aga ärra, ja immetles, kes nisuggussed tühjad sannumed olli moisas wiinud? Saks ütles: mis sa tahhad sedda keelda, so omma naene on jo sedda üles rägind. Se mees kostis: armas saks! Jummal teab, mis luggu minno naesega on; monni lord rägib ta targaste, ja monni lord polle teada, mis ta lobbiseb. Sest olleks temmal digimeel peas, siis ta wottaks jo sedda mitte rägida, mis temma mehhele kahjuks tulles. Siis käskis saks, et naene piddi ka ette tulles. Kui ta olli sisse tulnud, siis saks küsis: ons so mees paljo rahha leidnud? Ta kostis; se pot olli oige täis. Millal se siis olli? Küsis saks. Se olle kis, kui se suur södda meite maale olli, kostis se naene. Saks immetles sedda ja küsis: millal olli siis södda? Naene kostis; waata